Ч. 239. Субота 5 падолиста (23 жовтня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Справа правних відносин стану учительского в краєвім соймі. — Політичне убийство в Нишу. — Росийско-японьска війна.)

На двох послідних засіданях краєвого сойму вела ся дискусия над зміною закона з дня 1 січня 1889 о правних відносинах стану учительского. Провк нового закона реформує цілий ряд справ важних для учительства і шкільної адміністрациї, як: справу іменованя, справу переношеня учителів, справу тимчасових учителів, справу авансу учителів, справу пятилітних додатків, справу наслідків кар дисциплінарних, поступоване дисциплінарне, справу урльопів учительских, справу практикантів і наконець справу вислуженини, пенсиї вдовиць і заосмотрене сиріт по учителях. Із звіту комісиї шкільної показало ся, що всї тоті зміни збільшать видатки о 40.000 корон річно. — Пос. Станіньский поставив внесене, щоби справу сю усунено на два дні з порядку дневного, але внесене се відкинено. В загальній дускусиї пос. о. Богачевский критикував сей проєкт і доказував, що поліпшене долї учителів народних після сего проєкту есть дуже проблематичне і заповів ряд поправок а др. Малаховский заявив, що предложений проєкт не може в ніякім напрямі вдоволити вимог просьвіти шкільництва і справедливих бажань учителів що до поліпшеня їх долї. Мимо того заявив він, що буде голосувати за проєктом.

На другім засіданю в специяльній дискусиї ухвалено §§ від 14 до 35 після проєкту комісиї лиш незначними змінами. Про § 36, котрий постановляє, що учителька лиш за призволенем своєї власти може віддати ся, в противнім случаю тратить посаду, промавляв віцепрезидент краєвої Ради шкільної в довшій бесїдї і зазначив становище краєвої Ради шкільної в сїй справі. — Пос. Міхаловский виступив против всякого обмеженя свободи учительок, коли хотять віддавати ся. — Пос. Томашевский виступив против обмеженя платнї о 10 процент на случай, коли би учителька віддала ся, а то длятого, що проєктований закон признає їм низьку платню. В голосованю ухвалено остаточно §. 36 після внесеня комісиї а відкинено всї поправки. Відтак ухвалено всї дальші параґрафи аж до §. 51 включно. — При § 52 поставив пос. др. Вол. Леопольд Яворский поправку: Учителям, котрі в хвили, коли сей закон вїйде в житє, побирають вислуженину на основі давнїйших законів з 1873 і 1889, підвисшає ся ту вислуженину до квоти 300 К, о скілько не побирають єї в тій висоті а суть нездібні до всякого заробкованя. Підвисшене то одержать лиш ті емеритовані учительки, котрі в хвили, коли сей закон увійде в житє, не віддали ся. Поправку ухвалено. Наконець ухвалено цїлий закон в другім і третім читаню.

З Білграду доносять, що в Нишу убили члена македоньского революцийного комітету в Сербії, якогось Белю Поліґовича. Убийниками суть члени болгарскої орґанізациї революцийної, котра видала на Поліґовича вирок смерти.

З Петербурга доносять, що в росийскій армії, яка стоїть в Манджуриї, настали важні зміни, а внаслідок того і дальше ведене війни змінить ся значно; але поки що армія ґен. Куропаткина буде мусїла знову довший час держати ся в офензиві, бо — як доносять з Мукдена — Японцї в Манджуриї дістали знову так значну поміч — кажуть що 60.000 — що будуть мати значну перевагу. Японцї укріпили ся так сильно, що фронтовий атак приніс би Росиянам великі страти і нема иншої ради, як хиба обійти японьску армію і тим змусити єї, щоби она уступила ся із своїх укріплених позиций. До того однакож Куропаткін не має достаточної сили. В центрум мусить против Японців стояти рівна сила, щоби не допустити до переломаня центра.

ДУХ МАРКІЗА.

(З францускоro — Фел. Ліллї.)

(Конець).

2.

Слідуючого четверга вечером грала Клерон трудну ролю і як звичайно зискала загальні оплески публики. Відтак удала ся до свого мешканя і позаяк була дуже утомлена, положила ся сейчас спати.

То було коло півночи і сон легко спускав ся на єї повіки. Нагле із надвору доніс ся страшний, прошибаючий крик розпуки, відтак тужний, жалістний голос „Гіполіто!" а вкінци роздав ся гук вистрілу з пістолета.

Що то мало значити? Чи справді маркіз Бонвале пригадуєсь їй, як був заповів в послїдним письмі? Саме перед тижднем, о півночи з четверга на пятницю всадив собі в голову пістолетову кулю.

І тепер той вистріл на дворі, той крик, той зойк! Як дивно, загадочно і страшно! Хороша артистка, що уважала себе такою сильною в нервах і невіруючою в ніякі духи і страхи, задрожала від страху і переляку. Наслухувала хвильку, але нічого більше не відозвалось.

То троха єї успокоїло. І она подумала:
— Може то таки приснило ся менї і я так з легкого сну зірвала ся. Я того на правду не чула. То був лиш хоробливий сон, проста уява!

Досить пізно другого дня, або радше вже перед полуднем, коли обудила ся, знов над тим роздумувала і в єї души кріпшала думка:
— Алеж цілком певно то менї приснило ся!

Але як вскорі виявило ся, то таки не був сон, бо до комнати увійшла єї покоївка і спитала досить збентежена:

— Чи панна чули нинї в ночи той дивний гамір в огородї, перед вікнами вашого мешканя?

— Що то було?

— Хтось страшенно кричав, відтак з зойком кликав ваше імя, а вкінци роздав ся вистріл.

— Менї здавало ся, що то всьо було у снї — промовила налякана панна Клерон.

— То чули і сусїди — говорила покоївка дальше. — Вже кількоро говорило менї о тім. О тім богато говорять.

— Що говорять, Маріон?

— Що був дух, небіжчик маркіз, що написав був до вас той божевільний лист, о котрім всї вже знають. Один молодий чоловік, що як каже бачив духа —

— Бачив єго хто? — скрикнула Клерон недовірчиво.

— Бачив, молодий голяр Лаборд з сусїдного дому. З вікон єго комнати видко наш огород Коли він почув крики і вистріл, вискочив живо з ліжка і підбіг до вікна, аби виглянути; так оповідає. Тоді побачив в сьвітлї місяця білу стать з блїдим як у трупа лицем, що зараз щезла; і він присягає ся, що то була стать маркіза, а він добре єго знав, бо за житя нераз єго голив.

— Дивні річи — шептала налякана Клерон. — Доси не хотіла я вірити в такі надприродні історії. Але супротив того, що я пережила, мій сумнїв майже щезає. Але ні, ні! Справа мусить вияснити ся в природний спосіб!

Она стала дуже тиха і замкнена в собі цілий той день і слідуючий. Але відтак стала знов веселїйша і безжурнїйша.

Тількож коли слідуючої четвергової ночи повторила ся знов згадочна історія з криком, зойком і стрілянем і від тепер все в ночи з четверга на пятницю повтаряла ся, попала она в стан хоробливого роздразненя і єї гра в театрі мусїла від того терпіти.

— — — — — — — — — — — — — —

Загадочна справа викликала незвичайний розголос в столици, в цілій Франциї, навіть за границею; часописи живо тим займали ся, появили ся навіть окремі брошури і сатиричні поеми; всюди говорено о тім, навіть на королївскім дворі.

Мислячі люди сьміяли ся глумливо, але другі вірили твердо і уперто і знали на доказане правдивости оповідати всілякі історії про страхи і духи, котрі очевидно не набрали були такого розголосу, як послїдна подія.

Відважні сусїди панни Клерон і цїла купа невірних поліцаянтів засїдали ся потайки по ночах з четвергів на пятницї, аби вислїдити духа і зловити єго. Не удало ся їм. Они чули крики і слїдуючий все по них вистріл, але нїколи не бачили страха.

Лише фризиєр Ляборд, як оповідав, бачив єго раз. Але той фризиєр був легкодуш-

В російскій армії настала тепер така орґанізация: Верховним вождом єсть ґенер. Куропаткін, а шефом его ґенер. штабу Сахаров II. (значений так для відріжненя від міністра війни ґен. Сахарова, котрого означають числом I.) Ціла збройна сила в Манджуриї ділить ся на три армії: 1. армія: головний комендант барон Кальбарс, дотеперішний головний комендант одеского округа войскового; — 2. армія: головний комендант ґен. Ґріпенберґ, дотеперішний головний комендант вільненьского округа войсковсго; — 3. армія: бар. Меєндорф, дотеперішний командуючий ґенерал I. корпуса армії в Манджуриї. Була чутка, що комендантом третої армії має стати ґен. Лїневич, котрий тепер єсть головним комендантом того войска, що стоїть в усурийскій провінциї, але тепер в Петербурзї сумнївають ся дуже, чи і его войско прилучить ся до манджурскої армії.

Ситуация під Порт Артуром незмінена. Була чутка, що Японцї ніби то рішили ся взяти сю кріпость дня 3 с. м. яко в день уродин мікада, але доси нема навіть вісти, щоби Японцї того дня атакували кріпость. Факт той, що Японцям удало ся розбити кілька фортів не значить ще нїчого, бо ґенер. Штессель від кількох неділь позакладав таке множество мін коло фортів, що Японцї не можуть нїяк до них приступити і мусять насамперед старати ся понищити ті міни, а на то потреба богато часу і труду. Для Японцїв було би щастєм, як би в кріпости не стало вже муніциї, на що здаєсь вказувати вість з японьскої сторони, що російскі форти підчас послїдного атаку лиш дуже слабо відповідали огнем; але з другої сторони єсть чутка, що двом малим пароходам під францускою фляґою удало ся завезти до Порт Артура муніцию і провіянт.

Новинки.

Львів дня 4-го падолиста 1904.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував рахункових практикантів Намістництва Іґн. Фукса, Арона Кеслєра і Ст. Саврацкого рахунковими асистентами Намістництва.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво надїлило о. Теодора Василика презентою на опорожнену парохію цїсарского наданя в Гозїєві.

— **Руска читальня** на Личакові у Львові. Перші загальні збори новозасновуючої ся читальнї „Просьвіти“ на личаківскім передмістю у Львові відбудуть ся в недїлю дня 6 падолиста с. р. о год. 5 по полудни в домі при ул. Личаківскій число 122.

— **Конкурси** оголосили: Повітовий Видїл в Раві рускій на посаду канцелїста з платою 1400 корон і 3-ма 5-тилїтями по 100 К; подання вносити до 20 с. м. — Сенат львівского унїверситету на посаду официяла в X ранзї; подання до кінця с. м. — Повітовий Видїл в Богородчанах на посаду повитухи в Старуни з річною платнею 240 К.

— **Кровава родинна драма.** З Відня доносять: В понедїлок по полудни лучила ся тут кровава родинна драма в однім домі при Бірґерпляц. Именно 30-лїтний зелїзничий урядник Фридрих Брікнер з причини невилїчимих сухіт, на які в послїднім часї занедужав, стрілив з револьвера до вагітної жінки, до 3 лїтної дитини, а вкінци до себе. Брікнер погиб на місци, жінка померла вскорі, коли лїкарі прийшли їй з помочию, а дитину ранену відвезено до шпиталя.

— **Самоубийство президента суду.** Бувший президент суду в Кронштадтї, в Семигородї, Николай Сускай, відобрав собі житє. Причиною самоубийства була тяжка і невилїчима недуга.

— **Біла муринка.** В берлиньскім паноптікум виступає дивоглядна муринка Анамуа — зовсїм біла. Для контрасту виступає з нею єї, як кажуть, сестра, чорна як уголь муринка. Анамуа переїхала Америку і Европу і всюди викликувала сензацию своїм виглядом. Всї черти єї лиця вказують на єї муриньске походженє. Але як лучають ся білі воробцї, круки, миши і т. п., так природа зашуткувала собі з якоїсь муриньскої сїмї в Африцї і обдарувала єї білою донькою. Родичі мали убити сего „білого чорта“ — бо мурини представляють собі злого духа білим — але лучив ся під рукою якийсь американьский купець, котрий купив дитину за марницю — зеркальце і зробив добрий інтерес. Коли дитина підросла, возив єї по всїх містах і показував в кольосеях спершу на власний дохід. а пізнїйше, як муринка прийшла до розуму, почали обоє дїлити ся грішми. Муринка має бути біла як снїг, очи у неї червоні, як у инших „альбіносів“, а волосє на голові блискучо золоте.

— **Карна розправа.** Перед судом присяжних у Львові почала ся розправа против кількох осіб, обжалованих за дефравдациї при завідуваню товмацких дібр. Акт обжалованя, який обіймає 200 сторін письма, представляє сю справу ось як: На товмацких добрах лежав довг до Банку гіпотечного в висотї 3,000.000 К. Станиславівский суд іменував секвестром тих дібр властителя дібр в Струпкові Жиґмонта Реґенштрайфа. Як господарив Реґенштрайф, доказує дохід з 1902 р. в квотї 120 К 75 с. поминувши то, що амортизацийних рат зовсїм не плачено. Заряджене в тїй справі слїдство, яке вів через $1^1/_2$ року радник суду Лучкевич, виказало, що Реґенштрайф при помочи инших осіб спроневірив 18.000 К. Крім того допускав ся обманьств при купнї волів, глядів через пальцї, як крали завідателї фільварків, Кароль Соколовский і Володислав Яворский. Крім тих засїли на лаві обжалованих Єремія і Герц Найфельди, скарбові шафарі, дозорець стави Петро Блаватний і Мехель Тітман, купець набілу. Послїдний з обжалованих Лейзор Ґрос, який манїпулював з кормом для худоби, утїк завчасу до Америки. До розправи, яка потреває поверх 10 днів, покликано 50 сьвідків.

— **Тов. „Сїльский Господар“ в Олеську** оповіщує: Впов. Членів тов-а господ. „Сїльский Господар“, вплативших членьску вкладку за рік 1904, повідомляє ся, що для них Видїл тов-а призначив на сей рік по 2—3 щепи (яблінок і грушок більших і менших, одна щепа в вартости 1—3 корон).

ний хлопчище і полїция не конче вірила его словам, а радше уважала їх брехнею.

З грою артистки Клерон було після гадки публики чим раз гірше. Виною того був нічний страх, що все непокоїв єї ум і лякав єї; їй не стало спокою, потрібного для артистичного твореня і она з кождим днем ставала більше нервовою. Зі скритою радостию приглядала ся тому Дімесніль, що в души надіяла ся, що зможе відзискати перше місце.

Що то не удало ся, було виною дивного случаю, що нагле видобув властиву причину загадочного страха на сьвітло денне.

3.

Недалеко театру була каварня, в котрій по скінченях представленях збирало ся в окремій комнатї веселе товариство артистів, писателїв і приятелїв театру.

Весельчаком того веселого кружка був комік Превіль, що часом випив там і більше, як годило ся, бо то була его слаба сторона. Дальше бували там досить правильно арендар податків Дімулен і молодий адвокат Жиро. Невичерпаним предметом розмови був очевидно від довгого часу загадочний страх. Превіль позваляв собі на ту тему тисячів жартів і то на велике невдоволенє грубого арендатора податків, що належав до безусловно віруючих у всякі духи і страхи.

— Моя бабка, високо образована, дуже поважна і незвичайно віродостойна дама, бачила раз духа — відозвав ся він раз вечером своїм грубим голосом з повним пересьвідченем. — Та річ без сумнїву певна. Отже такі появи, де щось страшить, дуже можливі.

— І моя улюблена прабабка, честна, хоч трохи балаклива женщина, бачила раз в своїй молодости правдивого духа; она відтак цїле житє оповідала о тім, а мала незвиш девятьдесять лїт — відповів наслїдуючи Превіль, що був вже трохи підпитий. — Так, пане Дімулен, і я вірю дуже радо у всї можливі і неможливі духи, лише не вірю в духа небіжчика маркіза де Бовалле.

— Чому як раз в сего нї? — спитав арендатор податків.

— Бо цїлком певно знаю, що то не дух.

— Того чей цїлком не можете знати.

— А однако знаю.

— Закладаю ся о пятьсот люідорів против пятьдесять, що милите ся!

— Чи направду говорите? — спитав артист з сьвітячими очима.

— Направду і цїлком поважно.

— Добре, закладаю ся! Всї пани товариші поважаного товариства суть сьвідками!

— Так! — роздало ся довкола.

— Але за условиє для всїх присутних ставлю цїлковиту тайну — сказав Превіль.

— То розуміє ся! До чого тілько заходів? До річи! Виходіть з своєю тайною, любий Превіль!

— Отже послухайте, панове — почав притишеним голосом комік, липаючи хитро очима. — Ви знаєте, що в моїх молодих лїтах, коли я мусів вибрати собі пожиточний завід, був спершу мулярским хлопцем. В тім часї мав я щирого приятеля, Павла Мокета, хорошого, звинного і порядного хлопця, котрому однако нудна робота з мулярскою кельнею так само не припала до вподоби, як і менї. Тому утїкли ми оба з науки; я пійшов до театру, а він став служачим у одного знатного пана. В послїднім часї був він служачим і повірником маркіза де Бовалле. Той нерваний пан, що остаточно рішив ся відобрати собі житє задля нещастної любови, хотїв, аби его погроза, яку заявив в листї паннї Клерон, сталась на всякий спосіб правдою. Заки застрілив ся, подарував своєму вірному слузї трийцять тисяч ліврів готівкою під условієм, що той приобіцяє єму, що кождої ночи з четверга на пятницю, доки взагалї буде то можливе, буде страшити і то при помочи фризиєра Ляборда, що дістав також красну суму гроший за співдїланє. І так стало ся; помимо всїх полїцийних і инших шпигунів устроюють они успішно історию з духом. Ви може будете уважати дивним і злим, що я не зробив тому скандалови скорого кінця, скоро дізнав ся о тім від приятеля Павла при одній нагодї. Але по перше я не хотїв виставляти мого приятеля на небезпечність, аби его полїция вхопила; а по друге панна Клерон показала ся супротив мене кілька разів дуже зарозумілою і невічливою, хоч я як комік варт тілько, що она як драматична артистка; по трете Дімесніль моя добра приятелька і саме їй з деяких легко зрозумілих причин зависить найбільше на тім, аби то страшенє духа ще довше тревало. Отже так виглядає цїла справа.

З немалим зацікавленем і з живим зачудованем прислухували сь єму присутні. Але віруючий в духи арендатор податків не був ще вдоволений таким поясненем. А може не хотїв так легко стратити значної суми. Тому сказав просто, що цїле оповіданє Превіля то лиш така собі балаканка, котра не має доказів.

— Якогож ви доказу хочете? — спитав артист.

— Мушу сам бачити духа.

— Того приятеля Павла Моке?

— Так. Приведіть его завтра вечером сюди, аби він ваше оповіданя потвердив.

— Нехай буде й так.

Товариство розійшло ся. Було вже дуже пізно. Тому Превіль не глядав вже свого приятеля, а пійшов просто до дому.

— — — — — — — — — — —

З так званою „тайною“, буває як звістно, дуже дивно. Она належить до найбільше крихких річий на сьвітї. І Пієр Лю і Превіль зробив такий самий досьвід. Цікаві річи, які він під такою тайною розповів в своїм товаристві, розійшли ся з неймовірною скоростию в найдальших кругах. Коли він слїдуючого дня саме вибирав ся до Павла Моке, одержав від него лист з повідомленем, що він виїхав як най-

членів замешкалих в Олеську і в околици повідомить ся о дни, в котрім мають по щепи зголосити ся, а членів подальших просить ся, щоби повідомили, в який спосіб мае ся їм призначені для них щепи доручити, бо посилка відбуде ся тільки на їх кошт. По щепи мають члени зголошувати ся до Видїлу тов-а в Олеську (почта loco) найдальше до 15 падолиста 1904 р.; хтож до того часу не відбере своїх щеп, то они позістають власностию товариства. Окрім щеп призначених для членів тов-о мае еще до вісїмсот щеп дво- і трилїтних з коронами, головно яблінок (в цїні від 40 с. — 1 К) на розпродаж. Заразом пригадуе ся тим ВП. Членам, що дотепер еще не заплатили членьских вкладок (по 2 К) за сей рік, щоби найдальше до 7 падолиста 1904 р. старали ся се вирівнати. — *Від Видїлу тов.*

— **Родимцї!** купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 4 падолиста. „Wiener Zeitung“ оголосила відручне письмо цїсарске скликуюче Раду державну на день 17 с. м.

Відень 4 падолиста. Приїхав тут грецкий король Юрий.

Париж 4 падолиста. Потверджуе ся вість, що российскі офіцири з Віґо виїхали вчера по полудни до Петербурга.

Льондон 4 падолиста. Переговори в справі установленя народної комісиї для анґлїйско-российского конфлікту поступають скоро. Єсть вже майже певна річ, що комісия збере ся в Парижи. Адмірал Казнаков, котрий буде заступати российске правительство, виїхав вже до Парижа.

Льондон 4 падолиста. „Daily News.“ доносить, що в Ляс Пальмас стоїть 6 кораблїв, з тих 3 анґлїйскі, котрі везуть вуголь для балтийскої фльоти. Один з них мае відплисти до Камеруна а другі до острова Руніон.

Льондон 4 падолиста. Бюро Райтера доносить з Чіфу, що наспіла там вість о здобутю Японцями форту Ерлюншан, але самі Японцї приняли ту вість недовірчиво.

Інсбрук 4 падолиста. Вчерашної ночи прийшло тут до грізних розрухів. Коли кількох Італїяньских студентів виходило о 11 год. в ночи з реставрациї під „Білим хрестом“, напали на них Нїмцї. Італїянцї стрілили з револьверів і зранили кілька осіб. Величезна товпа людий обступила реставрацию, в котрій було ще 120 студентів Італїянцїв. Поліция не допустила до нападу товпи на реставрацию а відтак бурмістр завів ререговори з Нїмцями, щоби дали Італїянцям вийти спокійно з реставрациї.Ількома громадками відведено Італїянцїв до ратуша. Коли же розрухам не було кінця а реставрацию, в котрій були Італїянцї, обкидано камінем, виступило войско о пів до 2 год. рано і зробило спокій.

НАДІСЛАНЕ.

скорше до Женеви, бо перенюхав, що поліция попала нагле на слїд загадочної історий з духом. Супротив того він їде і уважае себе звільненим від обіцянки даної покійному маркізови. В Женеві був він вже давнїйше і тепер задумуе там оженити ся з дочкою свого колишного пана.

Коли комік явив ся вечером в товаристві, спитав его Дімулен:

— А духа ви привели?

— Нї — відповів Превіль. — Він виїхав на жаль до Женеви.

— А шож він там буде робити?

— Хоче женити ся.

Загальний сьміх роздав ся в цїлім товаристві.

— Нема духа — нема пятьсот лїврів! — сказав арендатор податків.

— Можу вас обжалувати за недодержане заключеного перед сьвідками закладу, пане Дімулен — сказав комік.

— Прошу, зробіть то! Що ви о тім гадаете, пане Жіро?

Молодий правник сказав:

— Цивільний трибунал заявивсь би імовірно в тій справі некомпетентним і відкинув би жалобу, бо для духів нема ніяких правних параґрафів. Та справа для звичайного правного поступованя надто незвичайна. Коли би трибунал видав в тій справі який невідповідний вирок, то міг би ся осьмішити на віки і такий Вольтер, Пірон або який инший сатирик не дарували би ему того. Правда, я сам, коли би був президентом трибуналу, розвязав би і рішив би без всяких заходів ту просту спірну справу.

— А то як?

— Чи обі спорячі сторони схотять піддати ся мому рішеню, коли всі присутні тут сьвідки признають, що рішене справедливе і розумне?

Дімулен і Превіль згодили ся на то.

— Добре — сказав адвокат — отже справа представляе ся тепер так: або пан Превіль говорив правду або нї і то мусить само з себе вскорі рішити ся, чи так чи нї. Коли дух дійстно від'їхав до Женеви, аби там оженити ся, то не буде більше в четверґові ночи тут в Парижи непокоїти Клерон. Отже заждім кілька тижднїв. Коли дух від тепер не покаже ся, то без сумнїву правда по стороні пана Превіля і він виграв заклад. Але коли й дальше страшене буде повтаряти ся, то сказав неправду і програв заклад.

— Славно! — скрикнули всї і нагородили адвоката оплесками як в театрі.

Дімулен і Превіль згодили ся також.

— — — — — — — — — — — —

Превіль виграв заклад, бо дух маркіза щез нагле без слїду.

На тім могла би історня того духа скінчити ся — о котрій впрочім згадуе ся в кількох памятниках з тих часів — і була би пояснена і полагоджена. Однако деякі люди цїлком не були вдоволені такою простою і природною розвязкою і полишили ся уперто при своїй гадці, що було тут все таки щось незвичайного і надприродного.

Надія панни Дімесніль, що здобуде собі знов перші ролї, не сповнила ся. При звичайних оплесках грала і дальше вповнї володіючи своїми артистичними спосібностями Клерон всї головні і сьвітлі жіночі ролї в траґедиях, без ніякого суперництва аж до року 1765. Відтак на запрошене маркґрафа з Ансбаху удала ся на его двір і вернула аж 1791 року до Парижа, де умерла в пізнім віцї дня 18 го січня 1803 року.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия. Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найлїпше, найвидатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуцї мила, як також на одни з наведених охоронних знаків.

Аптика в Королївцї
В. АЛЄРҐАНДА

поручає
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зїля ті, витворювані з найдільнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зїля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцінені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зїль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Дуже величавий
образ комнатний
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Євєрским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Набути можна у
Антона Хойнацкого

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Обезпечайте будинки, движимости, збіже і пашу

против огневих шкід
в одинокім рускім Товаристві асекурацийнім

„Днїстер“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти виносили за р. 1900, 1901 і 1902 суму 219.332 К т. є. 8%.

Шкоди лїквідує ДНІСТЕР скоро при участи місцевих членів і делеґатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовань на суму 4,161.669 К.

Фонди ДНІСТРА з кінцем 1903 р. виносять 1,013,691 К і уміщені в пупілярних цінних паперах.

АҐЕНЦИЇ ДНІСТРА находять ся у всїх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через агента; ДНІСТЕР удїляє аґенциї господарям, де еще на більший округ нема аґенциї. Аґенти заробили вже 537.815 К провізиї.

НА ЖИТЄ треба обезпечати ся через ДНІСТЕР в Товаристві краківскім; власну провізию від таких обезпечень дає ДНІСТЕР на рускі добродійні цїли; тому на житє обезпечайте ся тілько через ДНІСТЕР.

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“
у Львові, Ринок 10, в домі „Просьвіти“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймає при позичках Банк краєвий і каса ощадности.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).